

[Bindsløv.]

afgivet Betænkning, som siden har affødt ændrede Bestemmelser af den ene og den anden Art, dels et Bygningsreglement for de indlemmede Distrikter, dels en Nyordning af Bygningsvæsenets Administration og en ændret Affattelse af Bygningslovens § 14 og nu endelig for et Aars Tid siden et Forslag til en ny Byggelov for København. Dette Forslag, som altsaa er udarbejdet af et Fællesudvalg nedsat af Københavns Kommune, var til Behandling i Borgerrepræsentationen i Januar Maaned i Aar og blev dør vedtaget. Jeg for mit Vedkommende, der nu paa fjortende Aar sidder i Københavns Kommunalbestyrelse, har saaledes haft Lejlighed til andetsteds paa nært Hold at følge Sagens Udvikling og Gang.

Det Forslag, der blev vedtaget af Borgerrepræsentationen den 13. Januar, fremsendtes ikke i Enighed fra Fællesudvalget; der var et Mindretal, nemlig mine Gruppemedlemmer i Udvalget, som paa vigtige Punkter tog Afstand og Forbehold. Men jeg vil med det samme gerne sige, at Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse er præget af en ikke ringe Imødekommenhed over for den Kritik, der dengang fremsattes fra vor Side. Jeg skal saaledes navnlig hæfte mig ved; at den saakaldte Kondemneringsbestemmelse i det tidligere Forslags § 34 nu er udgaaet og i ændret Skikkelse har faaet sin langt naturligere Placering i Saneringsloven, som jo senere kommer til Behandling i dette høje Ting.

Lovforslaget fremtræder saaledes i en mere antagelig Skikkelse, en Skikkelse, som umiddelbart maa være mere sympatisk for os. Dette er ikke ensbetydende med, at man fra vor Side ikke har en Række kritiske Bemærkninger at gøre til Forslaget, som det nu foreligger, thi vi har adskillige Forbehold, som det er naturligt for os at tage; vi føler nogen Usikkerhed og Utryghed over for Rækkevidden af en Del Bestemmelser, og adskillige af dem synes os udviklede og komplicerede og derfor uoverskuelige; men jeg kan her udtale Haabet om, at det maa lykkes at skabe fornøden Klarhed under det kommende Udvalgsarbejde.

I det hele taget gælder det om Forslaget, som det foreligger, at det er meget omfattende. Det indeholder et Hundredtal af Enkeltbestemmelser, som det er ugørligt at tage op under en Førstebehandling som den, vi nu er ved at foretage; det vil i Hovedsagen være Principperne, jeg vil holde mig til, de vigtigere Hovedpunkter, medens

en Række Detailspørgsmaal, som naturligvis hver for sig har sin Interesse, maa tages op under Udvalgsarbejdet. Indenrigsministeriets Imødekommenhed over for den fremsatte Kritik, selv om den langtfra i alle Stykker er taget til Følge, giver os Haab om, at Holdningen ogsaa fortsat vil være imødekommende og venlig, og vi gaar da til de kommende Forhandlinger i fuld Fortrøstning til, at det vil være muligt at opnaa et positivt Resultat. Altsaa, ud fra en positiv Indstilling, ud fra Ønsket om og Viljen til at opnaa et godt Resultat, gaar mit Parti ind i Forhandlingerne om en ny Byggelov for København.

Der er jo ingen Uenighed og kan ingen Uenighed være om Ønskeligheden af en ny Byggelov. Det fandt sit Udtryk under Borgerrepræsentationens Behandling af Sagen deri, at vi trods vor ubetinget afvisende Holdning over for vigtige Bestemmelser i det daværende Forslag ikke stemte imod det. Vi vilde derigennem markere, at ogsaa vi var stemt for en ny Lov, og vi tilkendegav ved at undlade at stemme vor Forhaabning om en Hensyntagen til vore Principper, naar Sagen naaede frem til Regering og Rigsdag, et Haab, som vi altsaa i nogen Grad har haft Ret til at nære. Om vor Holdning paa Rigsdagen skal kunne ændres derhen, at vi tager et Medansvar for Loven, vil, som det vil forstaas, i nogen Grad være betinget af, om yderligere Forbedring og Klaring lader sig opnaa. Men altsaa, om Nødvendigheden og Ønskeligheden af en ny Byggelov er der ingen Uenighed.

Om den oprindelige Byggelov, som vi i Øjeblikket arbejder med, med efterfølgende Ændringer, nemlig Byggeloven af 16. Marts 1856, maa det siges, at den var god for sin Tid. Den betegnede dengang et afgjort Fremskridt, men den var skabt for en lille By med relativt høje Huse i smalle Gader og med ringe Færdsel; det var Voldens København, der dengang var lovgivet for. Men Byen har unægtelig skiftet Karakter siden. Loven er vel flere Gange blevet ændret, men ikke altid paa lige heldig Maade — den Bebyggelse, vi f. Eks. fik nede omkring Halmtorvet og Saxogade i Tilknytning til Lovændringerne af 1871, kunde man nok have ønsket en betydelig mere tiltalende Karakter —, men nogen egentlig Lovændring har vi ikke faaet, som det flere Gange har været nævnt i Dag, siden 1889. Det er i sig selv et abnormt Forhold, at man lever paa en 50 Aar gammel Byggelov i en By, der har haft en saa enorm Udvikling, som København har haft disse Aar, og i en Tid, hvor den tekniske Udvikling